

POSTANOWIENIE

Dnia 8 czerwca 2018 roku

Sąd Okręgowy Warszawa-Praga w Warszawie VII Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w następującym składzie:

Przewodniczący: SSO Monika Roslan-Karasińska (spr.)

Sędziowie: SO Dorota Michalska

SO Agnieszka Stachurska

po rozpoznaniu w dniu 8 czerwca 2018 roku w Warszawie

na posiedzeniu niejawnym

sprawy J. F.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych (...)Oddział w W.

o zasiłek opiekuńczy

na skutek zażalenia organu rentowego na postanowienie Sądu Rejonowego dla Warszawy Pragi-Południe w Warszawie VI Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych z dnia 13 marca 2018 roku, sygn. akt. VI U 2/15, w przedmiocie wniosku organu rentowego o sporządzenie uzasadnienia wyroku i doręczenia wyroku z uzasadnieniem

postanawia:

oddalić zażalenie.

SSO Dorota Michalska SSO Monika Roslan-Karasińska (spr.) SSO Agnieszka Stachurska

UZASADNIENIE

Postanowieniem z dnia 13 marca 2018 roku Sąd Rejonowy dla Warszawy Pragi-Południe w Warszawie VI Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych odrzucił wniosek organu rentowego o doręczenie wyroku wraz z uzasadnieniem. W uzasadnieniu Sąd Rejonowy wskazał, że dnia 20 lutego 2018 roku wydał wyrok w sprawie o sygn. akt VI U 2/15, w którym zmienił zaskarżoną decyzję, a pismem procesowym z dnia 28 lutego 2018 roku (data nadania pisma) pełnomocnik organu rentowego wniósł o doręczenie organowi rentowemu wyroku wraz z uzasadnieniem. W związku z powyższym Sąd Rejonowy stwierdził, że w niniejszej sprawie tygodniowy termin do złożenia wniosku o doręczenie wyroku wraz z uzasadnieniem minął organowi rentowemu z dniem 27 lutego 2018 roku. Tym samym wniosek organu rentowego z dnia 28 lutego 2018 roku (data nadania pisma) należało uznać jako spóźniony i odrzucić. (postanowienie z dnia 13 marca 2018 roku, 428 a.s.)

W dniu 3 kwietnia 2018 roku organ rentowy złożył wniosek o przywrócenie terminu do wniesienia wniosku o uzasadnienie wyroku Sądu Rejonowego dla Warszawy-Pragi Południe w Warszawie VI Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych z dnia 20 lutego 2018 roku sygn. akt VI U 2/15 oraz do jego doręczenia. (wniosek z dnia 3 kwietnia 2018 roku, k. 431 – 432 a.s.)

W dniu 3 kwietnia 2018 roku organ rentowy wniósł również zażalenia na postanowienie Sądu z dnia 13 marca 2018 roku zarzucając mu naruszenie art. 379 k.p.c. w zw. z art. 227 i w zw. z art. 367 § 2 k.p.c. tj. nieważność postępowania polegającą pozbawieniu możliwości obrony swych praw przez organ rentowy, co było wynikiem nie ustalenia stanu faktycznego w zakresie przyczyn złożenia przez organ rentowy w terminie wniosku o sporządzenie i doręczenia

uzasadnienia wyroku, a co było skutkiem wprowadzenia w błąd pełnomocnika organu rentowego przez pracownika Sądu co do daty odroczenia ogłoszenia wyroku.

W uzasadnieniu zażalenia organ rentowy wskazał, że pracownik ZUS z przyczyn za które organ rentowy nie ponosi odpowiedzialności został błędnie poinformowany przez pracownika Sądu udzielającego informacji telefonicznej o odroczeniu ogłoszenia wyroku na dzień 22 lutego 2018 roku. Zdaniem organu rentowego wprowadzony w błąd pracownik ZUS pozostawał w przeświadczeniu, że skoro wyrok został ogłoszony 22 lutego 2018 roku i okazał się wyrokiem zmieniającym zaskarżoną decyzję, to wniosek o jego uzasadnienie może zostać złożony do 1 marca 2018 roku i w konsekwencji taki wniosek złożył nadając go w dniu 28 lutego 2018 roku. W ocenie skarżącego gdyby pracownik ZUS nie został wprowadzony w błąd co do odroczenia ogłoszenia wyroku na dzień 22 lutego 2018 roku, tylko na dzień 20 lutego 2018 roku, to zapewne złożyłby w terminie tygodnia od faktycznego dnia wydania wyroku wniosek o jego uzasadnienie. (zażalenia z dnia 3 kwietnia 2018 roku, k. 435 – 436 a.s.)

Postanowieniem z dnia 2 maja 2018 roku Sąd Rejonowy oddalił wniosek organu rentowego o przywrócenie terminu do złożenia wniosku o sporządzenie uzasadnienia wyroku i doręczania wyroku z uzasadnieniem. Sąd Rejonowy wskazał, że organ rentowy w niniejszej sprawie wystąpił o zwrócenie się do właściwej komórki organizacyjnej Sądu Rejonowego dla Warszawy Pragi-Południe w Warszawie lub innego podmiotu świadczącego usługi telefoniczne dla numeru telefonu Sądu (...) o nadesłanie nagrania rozmowy telefonicznej z numeru tel. (...) (telefon ZUS) na numer tel. (...) (telefon Sądu) w dniu 13 lutego 2018 roku o godz. 09:30:38. Kierownik sekretariatu E. R. w dniu 16 kwietnia 2018 roku zgodnie z zarządzeniem sędziego referenta z dnia 13 kwietnia 2018 roku zwróciła się do kierownika Oddziału Informatycznego z zapytaniem o powyższe. Udzielona została informacja, iż nie ma możliwości uzyskania nagrania rozmowy telefonicznej przeprowadzonej pomiędzy pełnomocnikiem organu rentowego a pracownikiem sekretariatu, ponieważ takie nagrania przechowywane są przez okres 1 miesiąca. Wobec powyższego zdaniem Sądu Rejonowego organ rentowy nie uprawdopodobnił, okoliczności uzasadniających uwzględnienie wniosku opierając się tylko na twierdzeniach zawartych w nim. Ponadto Sąd Rejonowy mając na względzie to, że jak sam podkreślił w piśmie o przywrócenie terminu o dokonania czynności jest wieloletnim pracownikiem organu rentowego w zakresie jego działań powinna leżeć należyta staranność w dokonywaniu czynności. Zdaniem Sądu co istotne na aprobatę zasługuje kontakt ze strony pracowników organu rentowego w przedmiocie ustalania terminów publikacji orzeczeń oraz stanu sprawy celem terminowego składania środków zaskarżenia. Jednakże pracownicy organu rentowego dokładając należytej staranności winni weryfikować uzyskiwane informacje celem uniknięcia ewentualnych pomyłek wynikających choćby z hipotetycznie założonych zakłóceń na linii telefonicznej. Tym samym zdaniem Sądu Rejonowego nie wystąpiły w niniejszej sprawie okoliczności uprawdopodobniające niedokonanie czynności bez winy organu rentowego. (postanowienie z dnia 2 maja 2018 roku, k. 443 a.s.)

Sąd Okręgowy zważył co następuje:

Zażalenie organu rentowego na postanowienie z dnia 13 marca 2018 roku nie zasługuje na uwzględnienie.

Zgodnie z art. 328 § 1 kodeksu postępowania cywilnego (Dz.U. z 2018 r., poz. 155 t.j., dalej: k.p.c.) uzasadnienie wyroku sporządza się pisemnie na wniosek strony o doręczenie wyroku z uzasadnieniem zgłoszony w terminie tygodniowym od dnia ogłoszenia sentencji, a w przypadkach, o których mowa w art. 327 § 2 i art. 331 § 11 - od dnia doręczenia sentencji. Wniosek spóźniony sąd odrzuca na posiedzeniu niejawnym. Sąd sporządza uzasadnienie wyroku również wówczas, gdy wyrok został zaskarżony w ustawowym terminie oraz gdy wniesiono skargę o stwierdzenie niezgodności z prawem prawomocnego orzeczenia, chyba że uzasadnienie zostało ogłoszone.

Procedura przywrócenia terminu czynności procesowej koliduje z zażaleniem na odrzucenie wniosku złożonego po terminie. Zażalenie na odrzucenie spóźnionego wniosku o sporządzenie uzasadnienia wyroku jest odrębne od wniosku o przywrócenie terminu do zgłoszenia takiego wniosku. (postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 19 czerwca 2012 roku, sygn. akt II UZ 24/12) W fazie postępowania wywołanego wnioskiem o sporządzenie uzasadnienia orzeczenia i doręczenia go, sąd jest wolny od obowiązku badania przyczyn, które sprawiły, że wniosek złożony został z uchybieniem

terminu. Temu celowi służy instytucja przywrócenia terminu. (postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 4 grudnia 2002 roku, sygn. akt V CZ 181/02)

Trafnie Sąd I instancji uznał, iż w niniejszej sprawie nie można mówić o braku zawinienia organu rentowego w uchybieniu terminowi do dokonania czynności procesowej. W ocenie Sądu Okręgowego dokonanie czynności procesowej (złożenie wniosku o doręczenie uzasadnienia wyroku) było możliwe przy dołożeniu przez organ rentowy należytej staranności. Na wszystkich rozprawach wyznaczonych w niniejszej sprawie tj. w dniu 31 maja 2016 roku, 14 września 2017 roku oraz w dniu 8 lutego 2018 roku (poprzedzająca publikację wyroku) w imieniu organu rentowego nikt się nie stawił. No i bezspornie na publikacji wyroku również w imieniu organu rentowego nikt się nie stawił. Organ rentowy co prawda kwestionuje okoliczność prawidłowego poinformowania o terminie publikacji orzeczenia przez pracownika sądu jednak skoro obowiązujące przepisy kodeksu postępowania cywilnego nie przewidują doręczenia stronom z urzędu orzeczenia z uzasadnieniem (poza sytuacją, gdy ogłoszenia nie było, przewidzianą w art. 387 § 3 zdanie trzecie k.p.c.), to każda ze stron działając we własnym interesie powinna zadbać o uzyskanie informacji na temat treści i daty wydanego orzeczenia (por. postanowienie Sądu Najwyższego z dnia z dnia 24 stycznia 1997 roku, sygn. akt I PKN 1/97, opubl. w OSNP z 1997 r. Nr 18, poz. 342, LEX nr 30005). Tym samym za indyferentne trzeba uznać błędne pouczenie, jakie ewentualnie uzyskał pracownik ZUS, posiadający pełnomocnictwo procesowe do występowania w niniejszej sprawie, bowiem posiłkował się jedynie wykonywaniem telefonów do Sądu, nie stawiając się na ani jednym terminie rozprawy. W ocenie Sądu argumentacja, iż publikacja orzeczenia miała miejsce po godzinach pracy Zakładu Ubezpieczeń Społecznych tym bardziej nie zasługuje na aprobatę.

Biorąc powyższe pod uwagę Sąd Okręgowy na podstawie art. 385 k.p.c. w zw. z art. 397 § 2 k.p.c. oddalił zażalenie, jako bezzasadne.

SSO Dorota Michalska SSO Monika Roslan-Karasińska (spr.) SSO Agnieszka Stachurska

ZARZĄDZENIE

(...)

(...)